

مدیر کل دفتر مشاوره وزارت علوم:

صدای دانشجویان باید شنیده شود

مدیر کل دفتر مشاوره، سلامت و سبک زندگی وزارت علوم بر ضرورت شنیدن مطالبات و دغدغه‌های دانشجویان تأکید کرد و گفت: بخشی از صداها و نگرانی‌های دانشجویان همچنان بیان نشده باقی مانده است. به گزارش ایسنا، حمیدرضا حسن‌آبادی ادامه داد: مجموعه‌ای از صداهاى خاموش، پنهان، آشکار نشده و صداهاى که در گلوى دانشجویان مانده است، باید شنیده شود. مدیر کل دفتر مشاوره، سلامت و سبک زندگی وزارت علوم افزود: برای سیاست‌گذاری مؤثر در حوزه دانشجویی، لازم است صداهاى واقعی دانشجویان رصد شود و تغییرات مورد نیاز بر اساس مسائل و نیازهایی که از دل جامعه دانشجویی بیرون می‌آید، شکل بگیرد. او همچنین گفت: این خدمات باید متناسب با ویژگی‌ها، نیازها و الگوهای ارتباطی نسل‌های جدید، به‌ویژه نسل زد و آلفا، طراحی و ارائه شود.

■ ■ ■

زاکائی:

۵۱ درصد تهرانی‌ها اجاره‌نشین هستند

شهردار تهران با اشاره به مشکلات حوزه مسکن در پایتخت گفت: ۵۱ درصد مردم تهران اجاره‌نشین هستند. به گزارش دیدبان ایران، علیرضا زاکانی گفت: مردم در حوزه مسکن در رنج هستند و مدیریت مشارکتی می‌تواند بخشی از راه حل این مسئله باشد. وی افزود: شهرداری باید ظرفیت‌ها و امکانات خود را با مردم به اشتراک بگذارد تا شهروندان در فرآیند ساخت، تغییر و حل مسئله مسکن نقش فعال‌تری داشته باشند.

■ ■ ■

کارشناس ارشد منابع آب:

احیای زاینده‌رود فقط با افزایش بارش ممکن نیست

یک کارشناس ارشد منابع آب با تأکید بر اینکه بارش تابع شرایط اقلیمی است، گفت: نمی‌توان انتظار داشت منابع آب هم‌زمان با توسعه مداوم فعالیت‌های انسانی افزایش پیدا کنند. به گزارش خبرآنلاین، داریوش مختاری درباره امکان جاری شدن دوباره زاینده‌رود اضافه کرد: مسئله این رودخانه تنها به میزان بارندگی محدود نمی‌شود و نحوه مدیریت مصرف و تخصیص منابع آب نیز در احیای آن نقش تعیین‌کننده دارد. وی افزود: افزایش سطح زیر کشت و گسترش فعالیت‌های وابسته به آب، بدون توجه به محدودیت منابع موجود، فشار بیشتری بر حوضه زاینده‌رود وارد می‌کند و صرفه‌جویی به‌تنهایی نمی‌تواند مشکل را حل کند.

■ ■ ■

ورود ۵ ربات کشور تا پایان سال

مدیر کل امور تجهیزات و ملزومات پزشکی سازمان غذا و دارو از ورود پنج ربات جراح تا پایان امسال به پنج بیمارستان کشور خبر داد. به گزارش رویداد۲۴، علی‌عزیزه گفت: این تجهیزات در پنج مرکز درمانی مستقر خواهند شد و برنامه‌ریزی برای بهره‌برداری از آنها در حال انجام است. وی افزود: ربات‌های جراح در کشورهای توسعه‌یافته کاربرد گسترده‌ای در برخی رشته‌های جراحی، از جمله اورولوژی و درمان آندومتریوز زنان دارند. وی افزود: در برخی عمل‌های جراحی رافزایش دهند. علیزه همچنین اعلام کرد اقدامات لازم برای آموزش تیم‌های درمانی و آماده‌سازی نیروهای متخصص برای کار با این تجهیزات آغاز شده است. به گفته‌ی وی، ورود این ربات‌ها بخشی از برنامه توسعه فناوری‌های نوین پزشکی در کشور است و هدف از اجرای آن، ارتقای کیفیت خدمات جراحی و افزایش دسترسی مردم از مراکز درمانی به تجهیزات پیشرفته عنوان شده است.

■ ■ ■

رئیس سازمان بهزیستی:

اعتبارات سلامت روان

متناسب با اهمیت آن نیست

رئیس سازمان بهزیستی کشور با انتقاد از وضعیت اعتبارات حوزه سلامت روان گفت: ساختارها و منابع اختصاص یافته به این بخش، متناسب با نقش آن در سلامت عمومی جامعه نیست. به گزارش مهر، جواد حسینی افزود: سلامت روانی و اجتماعی بین ۷۰ تا ۸۰ درصد در سلامت عمومی نقش دارد، اما ساختارهای اداری و اعتبارات این حوزه با چنین جایگاهی تناسب ندارد. وی بر ضرورت تقویت جایگاه سلامت روان در نظام برنامه‌ریزی کشور تأکید کرد و افزود: سلامت انسان تنها به بعد جسمی محدود نیست و ابعاد زیستی، روانی، اجتماعی و معنوی را در بر می‌گیرد.

■ ■ ■

جان‌باختن معاون فرهنگی پلیس زاهدان در انفجار «بمب کنار جاده‌ای»

معاون فرهنگی اجتماعی فرماندهی انتظامی سیستان و بلوچستان در حمله مسلحانه محور چشمه‌زارت زاهدان کشته شد. به گزارش تسنیم، نصر افتخاری که برای رسیدگی به مسائل و مشکلات اقوام و طوایف منطقه به چشمه‌زارت اعزام شده بود، در جریان این حمله جان باخت. پلیس اعلام کرده عامل اصلی بمب‌گذاری هنگام فرار کشته شده است. بر اساس گزارش رسانه‌های داخلی، ابتدا انفجاری در مسیر خودروی حامل او رخ داد و سپس حمله ادامه یافت. جزئیات بیشتر درباره عوامل و نحوه اجرای این حمله همچنان در دست بررسی است.

■ ■ ■

تیراندازی مرگبار در پاساژ سعدی تهران

مرکز اطلاع‌رسانی فرماندهی انتظامی تهران بزرگ از وقوع تیراندازی در یکی از واحدهای تجاری پاساژ سعدی خبر داد که به مرگ دو نفر منجر شد. به گزارش رویداد۲۴، پلیس اعلام کرد: امروز در محدوده ۲۵ تا ۳۰ ساله با ورود اجباری به یکی از واحدهای تجاری در طبقه چهارم این پاساژ، با استفاده از سلاح گرمی به منشی شرکت شلیک کرد و سپس دست به خودکشی زد. پس از اعلام حادثه، مأموران کلاستر ۱۰۹ بهارستان و تیم‌داره دهم پلیس آگاهی تهران بزرگ در محل حاضر شدند و تحقیقات درباره جزئیات و انگیزه وقوع تیراندازی آغاز شد. بر اساس اعلام پلیس، بررسی‌های صورت‌گرفته و اقدامات قانونی با حضور عوامل پزشکی قانونی در حال انجام است.

سعیده علیپور

در تهران می‌توان با موتورسیکلت وارد پیاده‌رو شد، خودرو را در مسیر عابران پارک کرد، راه سالمندان و افراد دچار معلولیت را بست و خیابان را به پارکینگ شخصی تبدیل کرد. اینها همه تخلفاتی‌اند که با وجود جریمه‌های پلیس، همچنان به بخشی از زندگی روزمره پایتخت تبدیل شده‌اند. از سوی دیگر، ماه‌هاست که گروه‌هایی از مردم، شب‌ها در خیابان‌ها و میادین شهر تجمع می‌کنند؛ تجمع‌هایی که گاه به انسداد معابر می‌انجامد و نه تنها با ممانعت مواجه نمی‌شوند، بلکه از حمایت رسمی و همراهی نهادهای انتظامی نیز برخوردارند. با این همه، ظاهراً آنچه این روزها بیش از اشغال پیاده‌روها و بستن خیابان‌ها توجه پلیس را جلب کرده، جوانانی هستند که بدون مقصد مشخص قدم می‌زنند!

سرهنگ علی رفیعی، رئیس پلیس نظارت بر اماکن عمومی تهران، به تازگی خیابان‌های سنایی و ایرانشهر را محل «دور پیاده» معرفی کرده و با تعجب گفته است برخی جوانان از ابتدای خیابان به انتهای آن می‌روند و بازمی‌گردند، بی‌آنکه حتی خودشان بدانند چرا به آنجا آمده‌اند. او این رفتارها را در کنار بساط گستر و فعالیت کافه‌ها در پیاده‌رو، از عوامل شلوغی معابر معرفی کرده است؛ اظهاراتی که واکنش‌های فراوانی در شبکه‌های اجتماعی برانگیخت. حالا پرسش این است که اگر مسئله واقعاً سُد معبر و اختلال در رفت‌وآمد شهروندان است، چرا حساسیت‌ها تا این اندازه متفاوت است؟ آیا ملاک بر خورد، میزان مزاحمت برای دیگران است یا اینکه چه کسانی، با چه پوشش و سبک زندگی و با چه نسبتی با قدرت، در خیابان حضور دارند؟

پیاده‌روهای اشغال شده: مزاحمان واقعی چه کسانی‌اند؟

کافی است در تهران قدم بزنیم تا با معنای واقعی سد معبر مواجه شویم. خودروهای که تانیمه روی پیاده‌رو پارک شده‌اند، موتورسیکلت‌هایی که برای فرار از ترافیک از میان عابران عبور می‌کنند، نمایشگاه‌هایی که بخشی از فضای عمومی را به محل عرضه خودرو تبدیل کرده‌اند و موانعی که شهروندان را ناچار به ورود به سواره‌رو می‌کنند. این وضعیت سال‌هاست موضوع گلابه مردم است، اما همچنان یکی از عادی‌ترین جلوه‌های زندگی روزمره پایتخت به‌شمار می‌رود. آمارهای پلیس نیز گستردگی مسئله را تأیید می‌کند. سرهنگ علی‌اصغر شریفی، رئیس مرکز اطلاع‌رسانی پلیس راهور تهران، مهر ۱۴۰۴ اعلام کرد در شش ماهه نخست آن سال حدود ۲۰ هزار مورد توقف در پیاده‌رو، یک میلیون و ۴۸۴ هزار مورد سد معبر و بیش از یک میلیون و ۵۲۱ هزار مورد توقف دوبله ثبت شده است. شهرپور امسال نیز پلیس از ثبت حدود ۱۲۲ هزار مورد توقف خودرو در پیاده‌رو و بیش از ۹۷۰ هزار مورد سد معبر از ابتدای سال ۱۴۰۵ تا آن زمان خبر داد. وضعیت موتورسیکلت‌ها نیز چندان متفاوت

گفت و گو

«دور دور پیاده» زیر ذره‌بین پلیس؛ سد معبر موتوروا و خودروها آزاد!

وقتی سیاست انتظامی به جنگ پیاده‌ها می‌رود

نیست. طبق گزارش پلیس راهور در سال جاری، در میان بیش از ۹۴۵ هزار مورد اعمال قانون برای تخلفات موتورسواران، بیش از هفت هزار مورد مربوط به عبور از پیاده‌رو بوده است. رئیس پلیس راهور تهران نیز عبور از پیاده‌رو و حرکت خلاف جهت را از تخلفات شایع موتورسواران معرفی کرده است.

این ارقام نشان می‌دهد پلیس کاملاً بی‌عمل نبوده؛ حتی میلیون‌ها مورد اعمال قانون را گزارش کرده است. اما پرسش اساسی درباره اثر بخشی این اقدامات چیست؟ وقتی تخلفی با چنین گستردگی ادامه پیدا می‌کند عابران همچنان از امنیت و عبور محرومند، چرا به جای تمرکز بر رفع این معضل مزمن، رفت‌وآمد جوانانی که خطری برای دیگران ایجاد نکرده‌اند، در ادبیات انتظامی مسئله‌سازی شود؟

تفاوت مهمی هم وجود دارد: حرکت موتورسیکلت در پیاده‌رو تخلف آشکار است؛ توقف خودرو در مسیر عابران نیز همین‌طور. اما برای قدم‌زدن، حتی اگر از ابتدای خیابان تا انتهای آن تکرار شود، عنوان مجرمانه‌ای وجود ندارد. در واقع، گویی برای کسی که با وسیله نقلیه حق دیگران را نقض می‌کند، مسئله اجرای مؤثر قانون مطرح است، اما کسی که پیاده در خیابان حضور دارد، باید درباره هدف آندیش توضیح دهد.

اگر مسئله واقعاً سد معبر و اختلال در رفت‌وآمد شهروندان است، چرا حساسیت‌ها تا این اندازه متفاوت است؟ آیا ملاک بر خورد، میزان مزاحمت برای دیگران است یا اینکه چه کسانی، با چه پوشش و سبک زندگی و با چه نسبتی با قدرت، در خیابان حضور دارند؟

این تناقض با آمار تلفات اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. بر اساس اعلام پلیس راهور، ۳۶ درصد جان‌باختگان تصادفات تهران در نیمه نخست امسال عابران پیاده بوده‌اند. بنابر این مسئله فوری شهری، محافظت از جان و فضایی حرکت عابران است، نه تعیین اینکه آنها برای چه و چند بار در خیابانی قدم می‌زنند؟

شهری که برای پیاده‌ها ساخته نشده است در بسیاری از شهرهای بزرگ جهان، سیاست حمل‌ونقل در حال فاصله گرفتن از خودرومحوری و حرکت به سوی پیاده‌مداری است. پاریس در برنامه ۲۰۲۳ تا ۲۰۳۰ خود، سرمایه‌گذاری ۳۰۰ میلیون یورویی برای بهبود فضاهای پیاده و ایجاد ۱۰۰ هکتار فضای جدید ویژه عابران را پیش‌بینی کرده است. در بارسلونا نیز طرح «سوپرایلاک‌ها» با محدود کردن تردد خودرو در برخی محله‌ها، فضای بیشتری برای قدم‌زدن، نشستن و معاشرت شهروندان فراهم کرده است.

این تغییر رویکرد صرفاً انتخابی زیبایی‌شناختی نیست. سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۲۵ تأکید کرد گسترش پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری ایمن می‌تواند به کاهش ترافیک، آلودگی هوا و بیماری‌ها کمک کند. در شهر پرتغال یکی مانند تهران، چنین سیاستی باید ضرورتی جدی‌تر باشد. اما تهران هنوز گرفتار تناقضی بنیادی است. از یک سو، مدیریت شهری از پیاده‌روسازی و توسعه حمل‌ونقل عمومی سخنی می‌گوید و از سوی دیگر، بخش عمده ساختار خیابان‌ها همچنان تابع نیاز خودروهاست. پیاده‌روهای ناپیوسته، موانع متعدد، گذرگاه‌های نایم‌و اشغال مسیرها، پیاده‌روی را برای بسیاری از شهروندان دشوار کرده است. حتی جعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر، پیش‌تر ادعا کرده بود که پیاده‌روهای تهران هنوز برای تردد افراد دچار معلولیت مناسب نیستند.

می‌شود. بنابر این کشور به تریبی از مراقبت خانواده‌گی، مراقبت رسمی، خدمات در منزل، حمایت از مراقب و خدمات مراقبت طولانی‌مدت نیاز دارد. مرتضوی تأکید کرد: البته مراقبت نباید به معنای انجام دادن همه کارها به جای سالمند باشد. هر اقدامی باید تا حد امکان استقلال و توانایی‌های فرد را حفظ کند و سالمند را در تصمیم‌گیری و انجام فعالیت‌هایی که همچنان قادر به انجام آنهاست، مشارکت دهد.

سالمند آزاری: فراتر از خشونت فیزیکی

رئیس اداره سلامت سالمندان وزارت بهداشت درباره سالمند آزاری گفت: سازمان جهانی بهداشت سالمند آزاری را یک اقدام یا ترک اقدام، منفرد یا تکرار شونده، در رابطه‌ای که در آن انتظار اعتماد وجود دارد و موجب آسیب یا ناراحتی سالمند می‌شود، تعریف می‌کند. این پدیده می‌تواند به شکل جسمی، روانی، مالی، غفلت، هاشدگی یا نقض شأن و کرامت سالمند بروز کند. وی افزود: بنابر این سالمند آزاری فقط به معنای ضرب‌و شتم

سبک معاشر تششان نیز در تصمیم‌های انتظامی نقش دارد؟

واکنش شهردار شبکه اجتماعی ایکس نیز عمدتاً بر همین مسئله متمرکز بود. صنم حقیقی، حقوقدان، بر حق شهروندان برای قدم‌زدن و قرارگذاشتن در این خیابان‌ها تأکید کرد. یغما فشمخامی، روزنامه‌نگار، پرسید: «آیا پیاده‌روی جرم است؟» نهاد حقوقی دادبان نیز یادآور شد که «دور دور پیاده» عنوان مجرمانه ندارد. در پس طنز کاربران، نگرانی جدی‌تری دیده می‌شود: اینکه دایره مداخله در زندگی روزمره تا کجا قرار است گسترش پیدا کند؟

البته از دحام، آلودگی صوتی یا مسدودشدن واقعی مسیر عابران می‌تواند موجب اعتراض ساکنان محله شود و رسیدگی به آن وظیفه شهرداری و پلیس است. امامیان مدیرت مزاحمت و کنترل شکل حضور افراد تفاوت وجود دارد. خیابان ملک انحصاری ساکنان اطراف، کافه‌داران و یانهادهای انتظامی نیست؛ فضای عمومی متعلق به همه شهروندان است، حتی کسانی که پوشش و سبک زندگی‌شان با سلیقه رسمی سازگار نباشد.

صرفه‌جویی در بنزین؛ اما پیاده‌ها کجا بروند؟

تناقض ماجرا وقتی آشکارتر می‌شود که اظهارات اخیر مقامات درباره مصرف سوخت رانکار آن بگذاریم، مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری، شهریور امسال بر ضرورت صرفه‌جویی در مصرف بنزین تأکید کرد و خواستار اجرای طرح «یک روز در هفته بدون خودرو» شد؛ طرحی که به گفته او باید از دستگاه‌های دولتی آغاز شود. هم‌زمان، دولت بارها از فشار مصرف سوخت، هزینه تأمین بنزین و ضرورت کاهش سفرهای غیر ضروری سخن گفته است.

اما چگونه می‌توان مردم را به کاهش استفاده از خودرو دعوت کرد و هم‌زمان نسبت به حضور پیاده آنان در فضای عمومی حساسیت نشان داد؟ توسعه پیاده‌مداری فقط به ساخت پیاده‌رو محدود نمی‌شود. شهروندان باید بتوانند در خیابان احساس راحتی کنند، توقف کنند، بنشینند و با دیگران معاشرت داشته باشند. اگر قرار باشد فضاهای اجتماعی پیاده محدود شوند و خیابان فقط محلی برای عبور سریع باشد، یکی از انگیزه‌های اصلی حضور بدون خودرو در شهر نیز تضعیف می‌شود.

در پایتختی باترافیک سستگین، آلودگی هوا و مصرف بالای سوخت، سیاست منطقی باید تشویق شهروندان به راه‌رفتن باشد. اما وقتی ضوابط ایدئولوژیک درباره پوشش و معاشرت در مدیریت فضاهای عمومی دخالت می‌کند، ممکن است این هدف بدیهی شهرسازی نیز به حاشیه رانده شود. حاصل، تناقضی است که یک سوی آن از شهروند می‌خواهد کمتر بنزین بسوزاند و سوی دیگر، حتی پرسه‌زدن اوزار بر سوال می‌برد.

جوانانی که در خیابان ایرانشهر قدم می‌زنند، شاید واقعاً مقصد مشخصی نداشته باشند. اما قرار هم نیست هر حضور اجتماعی به خرید، کار یا انجام مأموریتی معین ختم شود. گاهی خیابان خود مقصد است؛ فرصتی برای دیدن دوستان و تجربه چند ساعت زندگی بیرون از خانه. در شهری که خودروها سال‌هاست بخش بزرگی از فضای عمومی را تصاحب کرده‌اند، به نظر می‌رسد جای بازگشت به فضای عوض شده است؛ به جای آنکه از متجاوزان به حریم عابر پرسیده شود چرا پیاده‌رو را اشغال کرده‌اند، از جوانان می‌پرسند چرا در آن قدم می‌زنند!

چگونه می‌توان مردم را به کاهش استفاده از خودرو دعوت کرد و هم‌زمان نسبت به حضور پیاده آنان در فضای عمومی حساسیت نشان داد؟ توسعه پیاده‌مداری فقط به ساخت پیاده‌رو محدود نیست؛ شهروندان باید بتوانند در خیابان احساس راحتی کنند، توقف کنند، بنشینند و با دیگران معاشرت داشته باشند

وقتی شکل حضور جوانان مسئله می‌شود

ماجرای ایرانشهر البته از یک اظهار نظر آغاز نشده است. تیر امسال هفت کافه در محدوده سنایی و ایرانشهر پلمب شدند و گزارش‌ها حاکی از آن بود که برخی پس از ارائه تعهد درباره رعایت حجاب و جلوگیری از تجمع مشتریان بازگشایی شدند. در مراد نیز تصاویر جمع‌آوری نیمکت‌ها و تخریب قسمت‌هایی از جدول‌ها و باغچه‌های محل نشستن شهروندان منتشر شد. همین سابقه باعث می‌شود دشوار بتوان موضوع را صرفاً اختلافی درباره سد معبر دانست. وقتی رعایت حجاب در کنار تجمع مشتریان به یکی از شروط فعالیت کافه‌ها تبدیل می‌شود، این پرسش مطرح است که آیا مسئله فقط شلوغی خیابان است یا نوع حضور جوانان، پوشش آنان و

برای شناسایی ابعاد، عوامل خطر و انواع سالمند آزاری لازم است.

مرتضوی درباره سالمندانی که فاقد شبکه حمایت مؤثر هستند، گفت: جدیدترین آماری که توسط سازمان بهزیستی اعلام شده است حدود ۳۵۰۰ سالمند مجهول‌الهیوه و فاقد سرپرست مؤثر داریم. در بحث سالمندان مجهول‌الهیوه باید میان مفاهیمی مانند «مجهول‌الهیوه بودن»، «فاقد سرپرست مؤثر بودن»، «هاشددگی» و «نداشتن مراقب در دسترس» تفاوت قائل شد؛ این مفاهیم یکسان نیستند و نباید همه آنها را با یک عنوان گزارش کرد.

وی افزود: با این حال، نقطه مشترک این گروه‌ها می‌تواند نبود یک شبکه حمایت مؤثر برای سالمند باشد. این مسئله از نظر سلامت و اجتماعی اهمیت زیادی دارد؛ زیرا سالمندی که کسی برای پیگیری نیازهای درمانی، تغذیه، مراقبت، امور روزمره یا حمایت اجتماعی او ندارد، ممکن است دیرتر دیده شود و در معرض غفلت یا هاشددگی قرار گیرد.

مرتضوی تأکید کرد: البته «فاقد سرپرست مؤثر بودن» یا «مجهول‌الهیوه بودن» به خودی خود به معنای سالمند آزاری نیست، اما می‌تواند نشانه‌ای از آسیب‌پذیری بالاتر و گسست شبکه حمایت باشد. از همین رو، شناسایی سالمندان در معرض بی‌حمایتی باید بخشی از نظام پیشگیری باشد، نه اینکه فقط پس از وقوع بحران به آنها توجه کنیم.

رئیس اداره سلامت سالمندان وزارت بهداشت گفت: یکی از مسیرهای مهم پیشگیری از سالمند آزاری، حرفه‌ای‌تر شدن مراقب سالمند است. فردی که وارد منزل سالمند می‌شود باید بداند با سالمندی که دمناس، اختلال حرکتی یا بیماری‌های متعدد دارد چگونه رفتار کند، چگونه ارتباط برقرار کند، چه اقداماتی در حیطه وظایف اوست و در شرایط اضطراری چه اقدامی انجام دهد.

مرتضوی گفت: سالمندی جمعیت ما را وادار می‌کند مفهوم حمایت از سالمند را گسترده‌تر ببینیم. حمایت فقط درمان بیماری نیست و حتی فقدان مراقبت از سالمند وابسته نیز نیست؛ حمایت یعنی سالمند تا حد امکان مستقل زندگی کند، ارتباط اجتماعی خود را حفظ کند و اگر زمانی به کمک نیاز پیدا کرد، خدمات مناسب در دسترس او باشد. بنابر این در کنار سیاست‌های سلامت، باید بر حمایت از خانواده و مراقب، توسعه خدمات در منزل و جامعه، آموزش و شناسایی سالمند آزاری و کاهش انزوای اجتماعی سالمند تمرکز کنیم.

مرتضوی در پایان تأکید کرد: جامعه سالمند فقط جامعه‌ای با افراد ۶۰ سال به بالا نیست؛ جامعه‌ای است که در آن باید برای دوره طولانی‌تری از زندگی، شبکه‌های جدیدی از حمایت و مراقبت ایجاد کنیم تا سالمندی با کرامت، مشارکت و استقلال همراه باشد.